

RAN RAN

Aquest foc foquet
que me consumeix...
Aquest foc covat
que no té aturall...
Sempre cremant,
sempre davall, davall.

Aquest bategar
tan ran de l'amor...
Aquest sempre estar
tan ran, ran de tot...
Sempre ran, ran
del gran amor que esperam.

Són tantes de nits,
sense dormir gens...
Són tants de camins,
són tants de torments...
Tantes de nits
sense poder dormir gens.

Efak, Guillem d'. "Ran, ran". *Poemes, cobles i cançonetes (1956-1993)*. Manacor:
Col·lecció Tià de sa Real"Sa Nostra" caixa de Balears, 1994

